

распраща „Свобода“ въ Чирпанъ, Стара-Загора, Татаръ-Пазарджикъ, Сопотъ, Карлово, Калоферъ, Сливенъ, Нова-Загора и пр. мѣста въ Тракия, гдѣто има организирани комитети.

И така, дяконъ Левски, чръзъ *Стефанаки Иличъ* въ Цариградъ и М. Иличъ въ Пловдивъ, усигурилъ прѣнасянието (по австрийската поща) на вѣст. „Свобода“ . .

Левски и *Къзнчевъ* отъ „заднитѣ врата“, дѣто се е рѣкло, визита направили на *даскалъ Найденовъ* *граматикъ* — *Найденовъ Геровъ*, руски консулъ въ гр. Пловдивъ. Прѣдъ него откровенни били, като прѣдъ *исповѣдникъ*. Прочели му *уставо-проекта*; разказали му какво до сега е извършено и какво има още да се върши по урежданieto на тайнитѣ комитети Разказали му какъ ги приелъ графъ *Игнатиевъ* и какво имъ е говорилъ относительно комитетското дѣло — какъ ги е приелъ докторъ *Чомаковъ*, и какъ гледа той на българското освобождение. Слѣдъ това, помолили го и той да си даде миѣнието, но не като *руски консулъ*, а като *българинъ* отъ Копришница.

„Черквата и Училището, ето гдѣ е спасението! : . . Комитетитѣ ще раздразнятъ злитѣ апетити на българскитѣ младежи и варваризма на турскитѣ власти . . . Ще ви повторѣ думитѣ на Доктора *Чомаковъ*: по-добрѣ е на азбуки дѣцата да учите, отколкото младежитѣ съ *маллюзии* да храните! . . .

Късно, вечеръ „търговцитѣ на кокони“ посѣтили докторъ *Рашко Петровъ*. Докторътъ позналъ „белградскитѣ си приятели.“ Като разбралъ по каква работа ходятъ и защо сж дошли при него, отъ страхъ, забравилъ български и наченалъ да имъ говори по нѣмски. „Неприятната визита“ се свършила съ това, че *Рашко Петровъ* имъ далъ 15 лири на заемъ и ги помолилъ втори пѣтъ да не стѣпватъ въ къщата му! . . .

Левски и *Къзнчевъ* направили *висока честъ* и на *Тодораки Саадетлю Ефенди* (Тодораки Искревъ Бесяковъ),